

In de schoenen van.....Marianne Rongen

een sportieve, ondernemende onderwijsgek.

Wie past deze schoen?

Ik ben Marianne Rongen, een sportieve, ondernemende onderwijsgek die al haar hele werkzame leven op zoek is naar hoe we met de beste kwaliteit onderwijs kunnen vormgeven voor alle kinderen in Nederland. Deze schoen is een heel eenvoudige schoen, omdat ik al 37 jaar (ja zolang werk ik al) voor de troepen uit ben gerend en daar past natuurlijk geen hakschoen bij!

Wat zei je vroeger dat je later wilde worden?

We hielden een experiment met ecoline in de badkamer: daar was mijn moeder niet zo blij mee....

Ik heb wel eens aan kunstenaar gedacht, omdat ik graag iets creatiefs wilde gaan doen. Vroeger thuis in Ravenstein waren wij veel bezig met creatieve en beeldende vorming. In de badkamer hielden we een keer een experiment met ecoline. We spanden een waslijn, hingen er grote vellen aan met ecoline erop en dan met de douchekop erop. Mijn moeder was er overigens niet altijd even blij mee, maar we kregen wel alle ruimte. Mijn vader was ook een creatieve geest. Hij leerde ons van alles maken met allerlei gereedschap en materialen. Toen ik wat ouder was, leek mij het beroep van binnenhuisarchitect ook heel leuk. Er zijn zo veel beroepen waarin je creatief kunt zijn!

Hoe verliep jouw loopbaan?

Studie en stages

Ik vond mezelf al een hele Piet, ik was tenslotte al 17 jaar!

Ik ging vroeger als tiener weleens mee met mijn tante naar school. Zij was kleuterleidster op een Montessorischool. Dat leek mij ook wel wat: ik wilde kleuterjuf worden. Ik ben als 17-jarige de opleiding begonnen en stage gaan lopen. Alleen dat viel tegen.... Ik vond het stom, saai, helemaal niet creatief. En ik wilde mijn begeleidster niet aanspreken met 'juffrouw', terwijl dat wel van mij werd verwacht. Ik vond mezelf al een hele Piet, was tenslotte al 17 jaar...! Dus na drie weken zat ik al bij de directeur van de opleiding aan tafel om te bespreken of er wat anders was wat meer bij mij zou passen. Ik kreeg een

mooie kans in Nijmegen: Ik kwam terecht bij een scholenstichting die heel kindgericht werkte, dat was geweldig! Zo heb ik eigenlijk op alle traditionele vernieuwerscholen een kijkje kunnen nemen in Nijmegen, onder andere bij een Montessori school, een Jenaplanschool en een Freinetschool. Op een gegeven moment kwam ik in Bilthoven terecht, bij [Kees Boeke](#). Daar werd ik enthousiast van: de kinderen hadden inspraak, mochten meedenken, leren in een inspirerende omgeving. Zo wilde ik het ook doen als ik mijn papiertje gehaald had! Ondanks de krapte, vond ik toch werk. Ik was stront eigenwijs, want mijn vader zei altijd "als je ergens goed in bent, dan vind je wel werk".

Mijn vader zei altijd: 'als je ergens goed in bent, dan vind je wel werk'!

Onderwijs en management

En inderdaad, op verschillende scholen heb ik toen kunnen werken. Soms was het leuk, soms minder. Op een gegeven moment ben ik terecht gekomen bij een school in Veghel, de Uilenbrink, de hoofdleidster bleek pedagoog van de Kees Boeke-opleiding! Daar voelde ik me als een vis in het water. Na vijf fantastische jaren moesten we gaan voldoen aan de eisen van de 'effectieve school'. Alles moest efficiënter, werken naar hoge opbrengsten. Ik ben toen getipt voor de training: Management voor Vrouwen. Er waren immers indertijd (eind jaren '80) nog weinig vrouwen in het management van basisscholen. Na het halen van dat papiertje was ik eigenwijs genoeg om te gaan solliciteren voor adjunct-directeur.

We waren één grote familie, dat was echt kicken!

Ervaringsgericht onderwijs

Ik kwam terecht bij De Striemel in Uden, dat was een geweldige tijd. Binnen één jaar hebben we die school omgezet naar ervaringsgericht onderwijs. We hadden daar een klein en heel gemotiveerd team. We waren allemaal onderwijsgek en helemaal overtuigd van het ervaringsgericht onderwijs. We hebben toen ook de vereniging 'Ervaringsgericht Onderwijs' opgericht, met ons eigen blad 'Egoscoop'. We waren één grote familie. Dat was echt kicken! We werden overal gevraagd, we gingen het hele land door. Later zijn we ons ook meer naar toeleggen op de ontwikkeling van kinderen en dan in het bijzonder kinderen met speciale behoeften: Het ervaringsgericht kind volgsysteem, dat nu uitgegroeid is tot Looqin.

Iederwijs

Maar toen kwam het moment dat we moesten fuseren met een traditionele school. Ik ben daarna gaan zoeken naar nieuwe kansen. Iederwijs werd in het land geïntroduceerd. Er was veel kritiek op, dus ik dacht: dat is mooi, even kijken of ik daar wat kan gaan doen. Na twee jaar samen onderzoeken met een groepje mensen, hebben we de stoute schoenen aangetrokken en zelf een particuliere Iederwijs school opgericht: Iederwijs Oss. Ik had het naar mijn zin bij Iederwijs, maar ergens speelde mijn gevoel op. Het klopt niet

Alsof alle paddenstoelen rood zijn en witte stippen hebben!

dat dit onderwijs alleen voor kinderen is met ouders met veel geld. Bovendien had ik het heel druk. We werkten bijna dag en nacht. En toen kwam in 2004 Wittering.nl op mijn pad. Daar ben ik voor gevraagd. Het was geweldig! We begonnen met bijna niets, amper materialen, amper meubilair. Mijn eerste dag viel tegen: ik kwam aan en ze hadden van een parasol een paddenstoel gemaakt: rood met witte stippen.... Ik dacht.. wat innovatief toch...Alsof alle paddenstoelen rood zijn en witte stippen hebben! Moest ik hier nu gaan werken....?? Maar ik dacht: geef het een kans!

Wittering.nl en Campus aan de Lanen

We hadden een leuke groep mensen en ik mocht de kernconcepten uitwerken zoals ik dat voor ogen had. Het tweede jaar ging het voor iedereen leven, de leerlingaantallen groeiden gestaag. Nu een aantal jaren later hebben we een mooie school met tegen de 300 leerlingen. *Elke dag dat ik op Wittering.nl ben is een cadeautje dat ik koester.* "Wittering.nl is voor mij dé ultieme plek van Onderwijs." Nu doe ik bij Wittering.nl nog innovaties en ook bovenschoolse opdrachten op andere scholen vanuit het innovatieteam van stichting Signum.

Samen met Tom Oosterhuis werken aan Mevolution op Wittering.nl

Momenteel werk ik 3 dagen in de week op Campus aan de Lanen in Rosmalen als innovator kernconcepten. Ik zet mij in voor Mevolution, een e-portfolio dat leerkrachten en leerlingen in staat stelt om leerprocessen te visualiseren en te waarderen.

Ik heb heel heerlijke, afwisselende job met veel inspirerende mensen om me heen. Wat een verhaal hè.... 37 jaar in een notendop.

Zou je jezelf omschrijven als een ondernemend type?

Ondernemendheid ligt voor mij aan de basis van alle groei en ontwikkeling!

Jazeker! Ik ben altijd blijven leren. In al die werkzame jaren heb ik heel wat cursussen en masterclasses gevolgd en onderzoek gedaan. Ik heb altijd alle ruimte gehad op Wittering.nl om mijzelf te ontwikkelen en te ontplooiën. Ook de projecten samen met Ondernemend Onderwijs

maakten mij extra ondernemend. Ik heb een baan waar iedereen van droomt. Nu ben ik druk met het ontwikkelen van een doorgaande lijn 0-15 bij Campus aan de Lanen en we hopen dit binnen een paar jaar te kunnen bieden. Ook ben ik altijd actief bij Jantje Beton, buiten leren, bewegend leren, de coalitie van het [Nivoz](#). Ik werkte mee om [Mevolution](#) in de stijgers te zetten: na vijf jaar ontwikkelen en succesvolle pilots wordt dit bijzondere leerling e-portfolio werkelijkheid!

Als je een dier zou zijn, welk dier zou je dan willen zijn?

Ik denk dan een vlinder. Vlinders leven kort, maar wel heel uitbundig. Een vlinder is vrij om te gaan en te staan waar hij wil. Hij moet natuurlijk wel de veiligheid hebben om te kunnen overleven, die heb ik altijd gevoeld en gekregen, zowel thuis en op mijn werk. Als een vlinder geluk heeft, ontmoet die zoveel diversiteit in flora en fauna in zijn leven. Dat geluk heb ik ook gehad. Ik heb gewerkt met zoveel inspirerende mensen, die mij de mogelijkheid gaven te floreren. Ik hoop dat ik aan het einde van mijn werkzame leven genoeg eitjes heb gelegd, net als de vlinder, en dat ze bevrucht worden

zodat er weer mooie nieuwe vlinders, mooie gekleurde personages uit voortkomen die er ook vol voor willen gaan. Als je passie voor iets hebt, maakt niet uit wat het is, dan kun je van je hobby je werk maken. O ja, ik wil dan geen citroenvlinder of koolwitje zijn, maar een mooie kleurrijke tropische vlinder die het in Nederland wel overleeft. Want ik vind Nederland een geweldig land, Ik ben zo dankbaar dat ik hier mag zijn.

Wat zou je later willen worden?

Ik hoop echt 100 te worden: Ik heb nog zoveel leuke ideeën!

Een lieve, aardige vrouw. Ik heb geen kinderen, maar ben wel altijd omringd door kinderen. Ik zou graag omringd willen blijven door jonge mensen die ook graag in mijn buurt willen zijn als ik straks nóg ouder ben. Dat ik nog door anderen gezien en geholpen word en niet als zielige, oude tante zitten te verpieteren. Ik hoop echt 100 te worden. Ik heb nog zoveel leuke ideeën!

Interview door Margo van den Oord en Maite van de Wiel, september 2020

Met foto's van Marianne.